

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka v právní věci

žalobce:

O. R.,

bytem X,

zastoupen advokátkou JUDr. Martinou Dvořákovou,
se sídlem Zenklova 230, Praha,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje,

se sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

1. CETIN a. s., IČO: 04084063,

se sídlem Českomoravská 19, Praha,

2. BPN s. r. o., IČO: 27211843

se sídlem Prvního pluku 7, Praha,

zastoupena advokátem Mgr. Janem Martynkem,

se sídlem Prvního pluku 7, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2019, čj. 036044/2019/KUSK-DOP/Lac,
sp. zn. SZ_036044/2019/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2019, čj. 036044/2019/KUSK-DOP/Lac, sp. zn. SZ_036044/2019/KUSK, se ruší v části, v níž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Beroun ze dne 22. 1. 2019, čj. MBE/5327/2019/DOPR-DrP, sp. zn. 17295/2018/DOPR, v rozsahu, v němž byl schválen stavební záměr na pozemcích p. č. X, X, X, X a X v katastrálním území V. Ú. u B. (ulice N. P.) sestávající ze stavebních objektů SO 111 Chodník – směr K. a SO 302 Odvodnění – směr K., a stanoveny podmínky pro umístění a provedení této části stavby. V tomto rozsahu se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Martiny Dvořákové, advokátky.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Beroun (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 1. 2019, čj. MBE/5327/2019/DOPR-DrP, sp. zn. 17295/2018/DOPR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně schválil stavební záměr „Chodníky v obci V. Ú.“ na pozemku p. č. X, X, st. X, X, X, st. X, X, X, X, X, X, X a X v katastrálním území V. Ú. u B. (dále jen „stavba“) a stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby. Stavba sestává ze dvou samostatných, na sobě zcela nezávislých staveb. První část stavby tvoří chodník a související stavby na severovýchodním okraji obce v ulici K M. (v projektové dokumentaci popisována jako „směr M.“) na pozemcích p. č. X, X, st. X, X, X, st. X, X a X. Tato část sestává ze tří stavebních objektů: SO 110 Chodník – směr M., SO 301 Odvodnění – směr M. a SO 701 Úprava oplocení – ul. K M.. Druhou část stavby tvoří chodník a související stavby v ulici N. P. (v projektové dokumentaci popisována jako „směr K.“) na pozemcích p. č. X, X, X, X a X. Tato část sestává ze dvou stavebních objektů: SO 111 Chodník – směr K. a SO 302 Odvodnění – směr K..
2. Podle žalovaného plyne z koordinační situace a projektové dokumentace stavby, že pozemky p. č. X a X (dále jen „pozemky žalobce“) nebudou umístěním ani provedením stavby dotčeny. Jelikož pozemky žalobce nejsou stavbou přímo dotčeny, je žalobce účastníkem řízení podle § 94k písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“), přičemž toto postavení mu nebylo odepřeno. Pozemky žalobce jsou oploceny plotem, který je veden na hranici pozemků. Je-li odvodnění opěrné zdi vyústěno dovnitř pozemku p. č. X, jedná se o řešení v souladu se zákonem. Pokud směřuje odvodnění vně uvedeného pozemku, může směřovat jen na pozemky p. č. X nebo X, které nejsou ve vlastnictví žalobce. Na stavbu chodníku jakožto místní komunikace IV. třídy se neuplatňují odstupy od hranice pozemku žalobce. Projektová dokumentace nebude nijak upravována z důvodu změny výčtu dotčených pozemků. Možnost nahlížení účastníků řízení do spisu není pro účastníky řízení nijak omezena.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítl, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a nezabýval se námitkou žalobce, že v předložené dokumentaci byl stavební záměr zakreslen na jeho pozemcích (p. č. X, st. X). Žalobce trvá na tom, že projektová dokumentace nebyla upravena podle prohlášení projektanta, neboť stavba je zakreslena v koordinační situaci na pozemku ve vlastnictví žalobce (p. č. X), což neodpovídá situaci záboru. Stávající odvodnění je vyústěno

na pozemek p. č. X ve vlastnictví žalobce a záměr stavby počítá s jeho úpravou. Má být upravena i část dlažby, chodníku a betonový žlab nacházející se na pozemku p. č. st. X ve vlastnictví žalobce. Odstup chodníku od pozemků žalobce není uveden v projektové dokumentaci, lze jej dovodit pouze z porovnání původní a opravené projektové dokumentace. Žalovaný namítané vady projektové dokumentace neodstranil, čímž porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a zasáhl do práva žalobce na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny základních práv svobod.

4. Podle žalobce správní orgány pochybily tím, že jej neuváděly jako účastníka řízení podle § 94k písm. d) stavebního zákona, neboť z projektové dokumentace plyne, že stavba bude prováděna na pozemcích v jeho vlastnictví. Žalobce dále nesouhlasí, aby mu byla odebrána další část pozemku, neboť již v roce 1996 byla část jeho pozemku oddělena pro účely umístění stavby na základě smlouvy uzavřené se správou a údržbou silnic Králův Dvůr (dále jen „správa silnic“). Žalovaný také porušil § 50 odst. 3 správního řádu, neboť postupoval v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce nijak nerozporoval, že zeď stojí na hranici pozemků p. č. X a X. Obavy žalobce, že stavba zasáhne do jeho zdi či pozemků, jsou neopodstatněné. Žalobce v průběhu správního řízení nepředložil geometrický plán, který by dokládal skutečnou polohu zdi. Žalovaný namítl, že geometrický plán navržený žalobcem jako důkaz neměl k dispozici ve správním řízení, není součástí správního spisu, a proto nemůže být předmětem soudního přezkumu podle § 75 odst. 1 s. ř. s. Podotkl, že podmínkou zahájení stavebních prací je geodetické zaměření hranic pozemků, jehož se mohl žalobce zúčastnit. K zásahu do vlastnických práv žalobce odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí. Dodal, že z koordinační situace je zřejmé, že stavba na pozemek žalobce nezasahuje. Podle projektanta se voda od opěrné zdi vsakuje na pozemku p. č. X ve vlastnictví Středočeského kraje, na němž je navržen chodník. Bylo přistoupeno k odvedení vody do kanalizace, aby netekla na chodník. Druhé odvodňovací potrubí opěrné zdi je vyvedeno na pozemek žalobce p. č. X a záměrem nebude vůbec dotčeno. Stavba nezasahuje ani do vjezdu na pozemek žalobce. Text zůstal v technické zprávě omylem z předchozího řešení a projektant požádal o jeho vyškrtnutí. Žalovaný této žádosti vyhověl. Projektant uvedl, že požadavek na odstup konstrukce chodníku od stávající zdi byl již zapracován na základě námítky žalobce ze dne 6. 12. 2018. Žalovaný uzavřel, že stavba bude provedena podle projektové dokumentace. Ze situace záboru je nesporné, že hranice záboru vede po hranici s pozemkem p. č. X, do nějž nijak nezasahuje. Zeď je oddělena od obrubníku mezerou (viz výkres SO 111 část C, příloha 4, revize 4).
6. Žalobce v replice trval na svém procesním stanovisku. Doplnil, že dříve předložil požadované zaměření opěrné zdi pro účely její kolaudace. Přesto žalobce nechal znovu vytyčit stavbu a předložil geometrický plán, podle nějž se opěrná zeď i její odvodnění nachází na jeho pozemcích. Žádosti žalobce o doložení vytyčovacího výkresu stavby byly odmítnuty. Žalobce dále poukázal na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neprovedl změnu projektové dokumentace, tvrzený odstavec tedy nebyl vyškrtnut. K odstupu stavby od nemovitých věcí žalobce poznamenal, že navržený záměr není možné provést, zatímco odstup stavby 25 cm je proveditelný. Projektant takový odstup navrhl ve výkresové dokumentaci, ale nezaznamenal ji tam. Žalobce žádal o to, aby tato hodnota byla zanesena do projektové dokumentace. V situaci záboru dále nejsou zakresleny všechny pozemky, na nichž bude stavba prováděna, což vyplývá z navržených úprav opěrné zdi s odvodněním a

umístěním nové přípojky a lapače splavenin na dešťovou vodu na pozemku žalobce v projektové dokumentaci.

7. Žalobce namítl, že v průběhu řízení nebyly doloženy všechny souhlasy s úpravami stávajících staveb a s umístěním nových staveb na pozemku žalobce. Žalovaný přes vytýkané nedostatky tvrdí, že projektová dokumentace je v pořádku, a popírá vlastnické právo žalobce k jeho nemovitým věcem. Žalobce dále upozornil, že nevznikl spor mezi ním a správou silnic o umístění hranice a opěrné zdi s odvodněním. Jiní svévolně posouvají hranice v projektové dokumentaci, aniž zjistili skutečný stav. Žalobce se zavázal v dohodě se správou silnic ze dne 16. 11. 1998, že jako vlastník opěrné zdi nebude po správě silnic požadovat žádná opatření k eliminaci vlivů vznikajících provozem a letní i zimní údržbou silnice III/10125. Dešťová voda se nyní vsakuje a částečně odtéká v nebezpečné krajnici, kde nejedí auta. Projektant nechává veškerou dešťovou vodu stékat po celé délce chodníku po silnici. Bude tedy docházet k poškozování a znečišťování opěrné zdi projíždějícími auty, čímž bude zmíněná dohoda porušena. Veškeré náklady s očištěním a opravou opěrné zdi budou požadovány po správě silnic, protože nebude mít ošetřen odvod dešťových vod z komunikace. Údaje projektanta v projektové dokumentaci jsou zavádějící. Šířka chodníku v projektové dokumentaci (asi 1,2-1,5 m) je nesprávná. Předložené fotografie prokazují, že chodník bude široký asi 0,35-0,65 m, což nesplňuje minimální šířkové poměry pro veřejný chodník. Pokud bude dodržena šířka chodníku podle projektové dokumentace, zasáhne stavba do pozemku žalobce nebo do komunikace č. III/10125, k čemuž nebyl dán souhlas.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
9. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námitek, neshledal.
10. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalovaný vyjádřil s tímto postupem výslovný souhlas, žalobce pak udělil souhlas *implicit*e, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělil, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci. Dne 27. 9. 2018 podala obec V. Ú. (dále jen „stavebník“) žádost o vydání společného povolení k stavbě ve společném řízení podle § 94j a § 94q stavebního zákona.
12. Správní orgán I. stupně oznámil veřejnou vyhláškou ze dne 22. 11. 2018 zahájení společného územního a stavebního řízení, v níž žalobce zařadil jakožto vlastníka pozemku p. č. X mezi účastníky řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona.
13. Dne 7. 12. 2018 žalobce podal námitek proti projektové dokumentaci obdobného znění jako v žalobě. Jak žalobce zjistil při nahlížení do spisu dne 3. 12. 2018, má stavba zasahovat podle projektové dokumentace na jeho pozemky a využívat stavby v jeho vlastnictví, čemuž se námitkami snaží zabránit.

14. Ze závěru vyjádření projektantky ze dne 18. 12. 2018 plyne, že rozpor ve výkresové a textové části vznikl tím, že projektová dokumentace byla upravena podle požadavku žalobce, aby stavba nezasahovala na jeho pozemky. Proto byla přepracována grafická část projektové dokumentace, avšak v textové části žalobcem vytýkané pasáže zůstaly. Tento nedostatek byl napraven s tím, že stavba nebude zasahovat do pozemků žalobce ani do jeho vjezdu k domu č. p. X. K odvodnění zdi uvedla, že stávající odvodňovací potrubí je vyústěno na nový chodník. Má toto řešení za nevhodné, proto bylo navrženo zatrubnění svodu do kanalizace. Podle zákona by žalobce měl odvodnění své zdi řešit na svém pozemku, ale svod je aktuálně vyústěn na pozemek p. č. X ve vlastnictví Středočeského kraje. Navrhované řešení podle projektové dokumentace bude realizováno na náklady investora. Dodala, že konstrukce chodníku se neopírá o okapový chodník, řezy i vzorový příčný řez byly upraveny, přičemž stavba nezasahuje do vjezdu k domu č. p. X. Přílohou vyjádření projektantky byla opravená průvodní zpráva, opravená technická zpráva SO 111, opravené požárně bezpečnostní řešení stavby, opravený výkres vzorových příčných řezů SO 111, opravený výkres příčné řezy SO 111 a konečně opravený výkres koordinační situace SO 111.
15. Dne 22. 1. 2019 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž byl záměr stavby schválen a stanoveny podmínky pro umístění a provedení stavby. Ve vztahu k námitkám žalobce jej správní orgán I. stupně odůvodnil odkazem na vyjádření projektanta s tím, že některé věci byly v projektové dokumentaci opraveny. Uzavřel, že projektová dokumentace stavby je úplná, přehledná a splňuje obecné technické požadavky na výstavbu. Dne 28. 1. 2019 žalobce nahlížel do spisu a byl mu udělen souhlas s pořízením kopie projektové dokumentace.
16. Dne 5. 2. 2019 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání obdobného znění jako v projednávané žalobě. Projektantka uzavřela vyjádření k odvolání ze dne 18. 2. 2019 s tím, že stavba není navržena na pozemcích ve vlastnictví žalobce. Výkresy byly upraveny a přílohy doplněny při vypořádání námitek ve stavebním řízení. K tomu přiložila výkres, v němž je porovnána aktuální katastrální mapa se situací stávajícího stavu. Z okótování je zřejmé, kudy vede hranice mezi pozemky žalobce a Středočeského kraje, což odpovídá situaci záboru.
17. Dne 8. 4. 2019 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

18. Žalobce předně namítá, že stavba zasahuje do jeho pozemků a staveb na nich (opěrné zdi).
19. Žalobce již ve svých námitkách ze dne 6. 12. 2018 uvedl, že stavba chodníku, její konstrukce a pomocné stavby (např. zajištění obrubníků, vodící linie) nesmí zasahovat a využívat pozemky a stavby v jeho vlastnictví. Konstrukce nového chodníku se nesmí opírat o stávající stavby oplocení a okapový chodník. Veškeré stávající stavby žalobce a jejich části musí zůstat tak, jak jsou provedeny, tj. beze změn. V odvolání pak žalobce uvedl, že nesouhlasí s umístěním zamýšlené stavby na jeho pozemcích a s upravováním zrealizovaných a zkolaudovaných staveb na pozemcích v jeho vlastnictví (odvodnění opěrné zdi). Žádal, aby projektová dokumentace byla upravena tak, aby skutečně nezasahovala do jeho staveb a pozemků.
20. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda stavba zasahuje do stavby žalobce (opěrné zdi), a posléze otázkou, zda zasahuje na jeho pozemky.

21. Z projektové dokumentace plyne, že součástí stavby je stavební objekt SO 302 – odvodnění směr K.. Jeho součástí je úprava dešťového svodu v km 0,059 vpravo, který je v současnosti vyveden do prostoru nezpevněné krajnice, kde je zasakován. Realizací chodníku bude nezpevněná krajnice nahrazena konstrukcí chodníku z betonové dlažby, a proto dešťový svod bude sveden pod úroveň terénu s napojením do nové uliční vpusti (UV 2) v km 0,062 50. Na zmíněné stávající dešťové přípojce v patě opěrné zdi bude osazen lapač střešních splavenin, který se používá k zachycení úlomků krytiny, písku, mechu apod. splavených dešťovou vodou ze střech. Přípojka od stávajícího dešťového svodu má být zhotovena z trub HDPE profilu DN 200.
22. Toto projekční řešení odůvodnila projektantka ve svých vyjádřeních ze dne 18. 12. 2018 a ze dne 18. 2. 2019 tak, že stávající odvodňovací potrubí je vyústěno na nový chodník. Toto řešení je nevhodné, proto je navrženo zatrubnění svodu do kanalizace. Dle zákona by měl žalobce odvodnění své zdi řešit na svém pozemku, aktuálně je však svod vyústěn na pozemek p. č. X ve vlastnictví Středočeského kraje. Projektantka považuje za nevhodné, aby voda vytékala z drenážní trubky na nový chodník. Ten je v uvedeném místě široký pouze cca 1 m; pokud by byl ještě více zúžen, stávající odvodňovací svod by sice již nevytékal na povrch chodníku, ale zasakoval by na pozemku p. č. X (tedy nikoliv na pozemku žalobce). Zúžování chodníku z důvodu zachování nesprávného odvodnění je nevhodné, optimálním řešením pro umístění chodníku pro pěši je využít v maximální míře prostoru vymezeného pozemky v majetku obce V. Ú. a Středočeského kraje. Navržené řešení bude realizováno dle projektové dokumentace na náklady investora. Žalobce má na své opěrné zdi ještě jedno odvodňovací potrubí, které je vyvedeno na pozemek p. č. X, tedy na jeho pozemek. Toto odvodnění projekt neřeší a zůstává plně zachováno dle stávajícího stavu.
23. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že pokud je pravdivé tvrzení žalobce, že odvodnění opěrné zdi je vyústěno na pozemku p. č. X, je toto řešení likvidace vod zákonné a není stavbou nijak dotčeno. Pokud by však odvodnění bylo vyústěno vně pozemku, pak je vyústěno na pozemek p. č. X nebo X, které nejsou ve vlastnictví žalobce, a v takovém případě není prováděna likvidace dešťových vod z pozemku na pozemku vlastníka. Řešení nezákonné likvidace dešťových vod jejich odvedením pomocí zatrubnění do kanalizace je pro danou situaci optimální.
24. Žalovaný podle soudu nedostatečně zohlednil dvě skutečnosti, které zcela zřetelně vyplývají ze správního spisu i vyjádření účastníků: 1) není sporu o tom, že opěrná zeď je ve vlastnictví žalobce; 2) součástí stavby (stavební objekt SO 302) je napojení trubky s lapačem střešních splavenin na dešťový svod, který se nachází v patě opěrné zdi a z něhož vytéká voda na pozemek ve vlastnictví Středočeského kraje v místě, kde má být realizován chodník. Žalovaný zaujal k těmto skutečnostem dvojaké stanovisko. Pokud drenážní potrubí odvodňující opěrnou zeď ústí na pozemek ve vlastnictví žalobce, nebude do něj stavbou nijak zasazeno. Pokud naopak ústí na pozemek Středočeského kraje v místě budoucího chodníku, je realizace zatrubnění nejlepším řešením nezákonného stavu. První závěr žalovaného sice vychází z tvrzení žalobce (a poznatku projektantky, která zmiňuje existenci druhé odvodňovací trubky, která není v projektu řešena), ovšem pomíjí vymezení stavby obsažené v projektové dokumentaci a povolené prvostupňovým rozhodnutím. Součástí stavby je úprava dešťového svodu, jenž je zaústěn v opěrné zdi žalobce, jak je podrobněji popsána výše. I kdyby byla voda likvidována na pozemku žalobce, z vymezení stavby jednoznačně plyne, že její součástí je stavební činnost, která zasáhne do opěrné zdi,

resp. vývodu drenážní trubky, která je ve vlastnictví žalobce. K druhému závěru je třeba uvést, že hodnotí pouze racionalitu navrženého technického řešení, aniž by bylo zohledněno, že se jím zasahuje do stavby žalobce. Lze tedy shrnout, že žalovaný se soustředil na posouzení otázky, zda je voda z pozemku žalobce likvidována v souladu se zákonem, aniž se vypořádal s tím, že stavbou má být zasaženo do stavby ve vlastnictví žalobce, jenž s tím nesouhlasí.

25. Podle § 94l odst. 2 písm. a) stavebního zákona je stavebník povinen připojit k žádosti o vydání společného povolení souhlas k umístění a provedení stavebního záměru podle § 184a téhož zákona. Podle § 184a stavebního zákona, není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Stavebník nepředložil souhlas vlastníka opěrné zdi, v níž je zaústěna drenážní trubka, tj. žalobce, s provedením stavby. Žalobce ve svých vyjádřeních poukazoval na to, že nesouhlasí se zásahem do své stavby ani s úpravou realizovaných staveb, které jsou v jeho vlastnictví. Žalovaný ani správní orgán I. stupně se však vůbec nezabývali tím, zda s ohledem na skutečnost, že součástí stavby je objekt SO 302, jenž mimo jiné spočívá ve zhotovení napojení drenážního potrubí do uliční vpusti, je zapotřebí souhlasu žalobce se stavbou. Správní orgány vedly své úvahy pouze tím směrem, zda stavba zasahuje na pozemky žalobce, ovšem nevyjádřily se k tomu, zda stavba nezasahuje do stavby opěrné zdi. Žalobce přitom na tuto skutečnost poukazoval. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
26. Soud nepochybuje o tom, že záměrem stavebníka bylo v dobrém vyřešit stávající závadný stav, kdy opěrná zeď žalobce je (alespoň částečně) odvodněna na sousední pozemek ve vlastnictví třetí osoby. Stavebník měl za to, že navržené technické řešení představuje tzv. win-win situaci, tedy stav, kdy vítězi jsou obě strany (stavebník bude moci umístit chodník až k opěrné zdi, žalobci bude zdarma a se souhlasem vlastníka sousedního pozemku zajištěna bezpečná likvidace vod, které mají původ na jeho pozemku). Stavebník a správní orgány ovšem pominuli, že takovéto řešení lze provést pouze tehdy, jestliže s tím vlastníkem stavby, na kterou se má projednáváná stavba napojit, souhlasí. Není-li žalobce ochotný přistoupit na takové řešení, musí stavební úřad existující situaci důsledně prověřit z toho hlediska, zda drenážní potrubí zaústěné v opěrné zdi žalobce, které směřuje na sousední pozemek ve vlastnictví Středočeského kraje, je v souladu se stavebními předpisy a vydanými povoleními. Dospěje-li k závěru, že takové řešení nelze akceptovat, musí konat další kroky, jimiž žalobce požene ke zjednání nápravy závadného stavu. Dospěje-li k závěru, že stávající stav neporušuje právní předpisy ani vydaná povolení, musí vlastník sousedního pozemku tento stav strpět (ledaže využije soukromoprávní nástroje ochrany svého vlastnického práva) a stavba musí být realizována způsobem, jenž nijak nezasáhne do opěrné zdi žalobce.
27. Výše popsaná nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí soudu nebrání v tom, aby se vypořádal s druhou částí žalobního bodu, v němž žalobce poukazuje na to, že stavba zasahuje do jeho pozemků.
28. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že tuto námitku žalobce uplatnil již v průběhu správního řízení (námitky ze dne 6. 12. 2018). Z následného vyjádření projektantky ze dne 18. 12. 2018 vyplývá, že záměr byl upraven tak, aby se vyhnul pozemkům žalobce, což se odráží také v grafické části projektové dokumentace. Projektantka si byla vědoma i chyby spočívající v tom, že v textové části projektové dokumentace nebyly tyto změny

zaznamenány, a společně se svým vyjádřením předložila také upravené textové části projektové dokumentace. Soud se proto zabýval tím, zda tvrzení projektantky, o němž se opírala rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, odpovídá skutečnosti. Projektantka se svým vyjádřením předložila opravenou průvodní zprávu, opravenou technickou zprávu SO 111, opravené požárně bezpečnostní řešení stavby, opravený výkres vzorových příčných řezů SO 111, opravený výkres příčných řezů SO 111 a konečně opravený výkres koordinační situace SO 111. Z obsahu správního spisu plyne, že poslední verze projektové dokumentace je označena jako revize 4.

29. Z grafické části revize 4 soud zjistil, že podle koordinační situace – směr Kozolupy stavba opravdu mívá pozemek žalobce p. č. X. Ve srovnání s předchozími verzemi této koordinační situace tedy zjevně byla provedena změna, o níž správní orgány i projektantka hovořily, neboť stavba byla posunuta tak, že kopíruje hranici pozemku p. č. X, aniž by do něj zasahovala. Textová část revize 4, konkrétně průvodní zpráva, také svědčí o tom, že projektová dokumentace byla skutečně opravena tak, jak bylo avizováno před vydáním prvostupňového rozhodnutí. V lokalitě u pozemků žalobce označované jako „SMĚR K.“ stavba začíná za vjezdem u domu žalobce č. p. X a je vedena v koridoru mezi silnicí a stávající zdí a končí u stavby č. p. X. V ulici V C. před domem žalobce č. p. X je vyznačeno výhledové vedení chodníku pro pěši v šíři 2 m. Z důvodu nedostatečné kapacity stávající uliční vpusti pro povrchové odvodnění je navrženo její nahrazení dvěma kusy vpustí (UV1 a UV2), které budou navzájem spojeny a opatřeny průtočným dnem. Napojeny budou do stávající dešťové stoky stejně jako stávající vpust (srov. 2.1 Stručný popis stavby na str. 4 průvodní zprávy). Tomu odpovídá i výpis pozemků dotčených stavbou v bodu 2.2 průvodní zprávy, kde není jmenován žádný z pozemků žalobce.
30. Souhrnný technický popis stavby ve vztahu k pozemkům žalobce uvádí (viz str. 20 a násl. průvodní zprávy), že stavba začíná za sjezdem u domu žalobce č. p. X v ulici N. P.. Podle situačního řešení stavby je šířka stavby omezena stísněným prostorem mezi stávající zdí (oplocení rodinného domu č. p. X) a vozovkou. Průměrná šířka navrhované stavby je v tomto úseku asi 1,2 m a odvíjí se od volného místa mezi vozovkou a stávající zdí. Stávající sjezd km 0,020 vpravo k domu žalobce č. p. X nebude stavbou nijak dotčen, tj. zůstane bez úprav. Revize 4 technické zprávy, SO 111 chodník – směr K. potvrzuje výše zmíněné (viz str. 2 a násl.). V části věnované zemním pracím na str. 4 technické zprávy byl obsažen odstavec ve znění: *„Před zahájením vlastních zemních prací bude na ZÚ odstraněná asfaltová vozovka v š. 1,5 m. Dále bude rozebrána stávající dlažba vjezdu a chodníku v rozsahu stavby včetně silničního obrubníku a vybourán bude betonový žlab na vjezdu v km 0,020.“* Tento odstavec se vztahoval ke sjezdu u domu č. p. X ve vlastnictví žalobce. Projektantka ve vyjádření k odvolání uvedla, že tento text byl ponechán v technické zprávě omylem, má být vyškrtnut. Soud k tomu uvádí, že skutečně nebylo v pravomoci žalovaného, aby prováděl změnu v projektové dokumentaci, tedy škrtnal v jejím textu dle přání projektantky. V pravomoci žalovaného nicméně bylo posoudit, co je předmětem stavby, o níž se vede správní řízení. Z projektové dokumentace (revize 4) i přes výše uvedený odstavec bez jakýchkoliv pochybností plyne, že jejím předmětem není úprava vjezdu k domu č. p. X. Z části b) a d) technické zprávy bez jakýchkoliv pochybností plyne, že stavba začíná až za sjezdem u č. p. X (str. 2), přičemž sjezd na km 0,020 vpravo (č. p. X) má být bez úprav (str. 3). Jsou-li pak na str. 4 v rámci popisu zemních prací popsány práce na vjezdu v km 0,020, je z hlediska vývoje projektové dokumentace, jenž je zachycen ve správním spisu, zřejmé, že se jedná o zjevnou chybu. V rámci revize 4 byly upraveny i vzorové příčné řezy a příčné řezy SO 111 Chodník – směr K., jak tvrdila projektantka.

31. Z výše uvedeného plyne, že projektová dokumentace skutečně byla upravena v souladu s vyjádřením projektantky, přičemž svědčí o tom, že stavba míjí pozemky žalobce. Z revize 3, Situace záboru směr K. rovněž vyplývá, že trvalý zábor pro účely stavby nezasahuje na pozemky žalobce, nýbrž kopíruje hranici s pozemkem žalobce p. č. X. Nelze proto přisvědčit žalobci, že obsah projektové dokumentace neodpovídá situaci záboru či že podle ní stavba zasahuje na jeho pozemky. Z předchozích verzí projektové dokumentace se podává, že stavba zasahovala na pozemky žalobce, ale jeho námitkám bylo vyhověno a záměr stavby byl nakonec přepracován tak, aby se vůbec nedotkl pozemků žalobce. Tomu odpovídá jak odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, v němž je citováno vyjádření projektantky, které reaguje na námitky žalobce, tak napadené rozhodnutí, jež jen stručně shrnuje výše uvedené závěry.
32. Žalobce své tvrzení, že se stavba opěrné zdi nachází na hranici jeho pozemku s pozemky Středočeského kraje, doložil geodetickým zaměřením, které přiložil k žalobě. Soud touto listinou důkaz neprovedl z důvodu nadbytečnosti, neboť výše zmíněná skutečnost nebyla v průběhu řízení sporná. Stavba je v projektové dokumentaci umístěna tak, že lemuje opěrnou zeď v odstupu několika centimetrů, tedy nezasahuje do pozemků žalobce. Rovněž tak konstrukce stavby je nezávislá na opěrné zdi ve vlastnictví žalobce (viz výkres řezů). Pakliže stavba kopíruje hranici pozemků žalobce, nelze dospět k jinému závěru, než že stavba má být realizována bez zásahu do pozemků žalobce, s čímž je v souladu i projektová dokumentace stavby.
33. Soud tedy shrnuje, že z rozhodnutí správních orgánů a poslední verze projektové dokumentace vyplývá, že bylo povoleno umístění stavby výlučně na pozemky sousedící s pozemky žalobce, které nejsou stavbou nijak zasaženy. Prostředkem k zajištění skutečnosti, že stavba bude provedena pouze na pozemcích uvedených ve výroku prvostupňového rozhodnutí, je podmínka č. 3 obsažená ve výroku II prvostupňového rozhodnutí, podle níž musí stavebník zajistit před zahájením stavby vytyčení prostorové polohy stavby subjektem k tomu oprávněným. Tak bude zajištěno, že stavba reálně nepřesáhne na pozemky žalobce. Prvostupňové rozhodnutí tak plně garantuje, že stavbou nebudou zasaženy pozemky žalobce, což samozřejmě může žalobce v průběhu provádění stavby kontrolovat a případně se domáhat zjednání nápravy. Napadené rozhodnutí není nezákonné z toho důvodu, že by stavbu umístilo na pozemky žalobce bez jeho souhlasu. V tomto rozsahu je žalobní bod nedůvodný.
34. Žalobce projektové dokumentaci vytýká, že z ní není patrné, jaký bude odstup chodníku od hranice jeho pozemků. K tomu soud uvádí, že z příčných řezů, které jsou součástí projektové dokumentace, se podává, že je zachován určitý odstup od opěrné zdi žalobce, byť z nich lze přesný údaj vyčíst jen nepřímou a s možnou odchylkou po délce chodníku. Správní orgány nicméně poukázaly na to, že v případě stavby místní komunikace IV. třídy, kterou je chodník, se odstupy staveb neuplatňují, takže nelze vyhovět námitce žalobce ohledně požadovaného odstupu stavby chodníku od hranice pozemků žalobce. Tuto úvahu správních orgánů žalobce v žalobě nijak nezpochybnil, proto z ní lze vycházet. Jestliže nejsou stanoveny žádné minimální odstupové vzdálenosti mezi stavbou chodníku a sousedním pozemkem, resp. stavbou na něm, není vyznačení reálně uplatňované odstupové vzdálenosti v projektové dokumentaci významné (absence takového údaje proto není podstatná). Z hlediska výkresu rysů je určující informací, že konstrukce chodníku musí obsahovat vlastní založení, které se musí nacházet výlučně na stavebním pozemku, nikoliv na pozemku žalobce. Z projektové dokumentace přitom plyne, že vzhledem ke stísněnosti

poměrů v lokalitě bude chodník umístěn co nejbližší hranici pozemků. Je proto zřejmé, že odstupové vzdálenosti budou v řádu centimetrů od hranice pozemků. Žalobní bod je nedůvodný.

35. Žalobce dále poukazuje na to, že ve správním řízení mělo být pečlivě prověřeno, jaké šířky může chodník v jednotlivých místech reálně dosahovat (zda bude splněna norma), má-li na jedné straně být respektována hranice stavebních pozemků a pozemků žalobce a na druhé straně požadavek správy silnic, že chodník nesmí zasáhnout do živičné vrstvy přiléhající silnice. K tomu soud uvádí, že věcná legitimace žalobce je omezena rozsahem jeho vlastnického práva, tedy je oprávněn v soudním řízení uplatňovat pouze takové žalobní body, jimiž se domáhá ochrany svého vlastnického práva. Starost o dostatečnou šíři chodníku s ochranou vlastnického práva k nemovitým věcem žalobce (ať již pozemkům, nebo opěrné zdi) nesouvisí. Žalobce tedy postrádá aktivní věcnou legitimaci ve vztahu k tomuto žalobnímu bodu, jehož důvodnost tedy soud neposuzoval. Neprováděl tak ani důkaz fotografiemi předloženými žalobcem.
36. Žalobce se domáhá toho, aby mu bylo přiznáno postavení účastníka řízení dle § 94k písm. d) stavebního zákona, resp. dle písm. c) téhož ustanovení. Soudu není zřejmé, co si žalobce od této skutečnosti slibuje, neboť správní orgány považují žalobce za účastníka správního řízení, byť podle § 94k písm. e) stavebního zákona, takto s ním také v průběhu celého řízení jednaly a umožnily mu uplatnit všechna procesní práva. Z hlediska postavení žalobce v řízení je podstatné to, zda realizace stavby vyžaduje jeho souhlas dle § 184a odst. 1 stavebního zákona. Pokud ano, pak stavba nemůže být v navržené podobě bez souhlasu žalobce povolena. Pokud nikoliv, pak je stanovisko žalobce ke stavbě pro řízení bezvýznamné a správní orgány se musí „pouze“ zabývat jeho námitkami, které mohou směřovat pouze k ochraně jeho vlastnického práva, a vypořádat se s nimi.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

37. Soud dospěl vzhledem k výše uvedenému k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
38. Soud musel nicméně dále zvážit, v jakém rozsahu je namístě přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť jak uvedl již v úvodu, stavba sestává ze dvou samostatných, na sobě zcela nezávislých částí, přičemž žalobci náleží věcná legitimace pouze ve vztahu k té části stavby, která se nachází v ulici N. P.. Ostatně pouze ve vztahu k této části stavby shledal soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Soud zohlednil skutečnost, že již správní orgán I. stupně mohl, pokud by argumentaci žalobce shledal relevantní, v dané věci postupovat mj. podle subsidiárně použitelného § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu, tj. vyhovět podané žádosti ve vztahu k části stavby nacházející se v ulici K M. částečným rozhodnutím a ve zbytku dotýkajícím se žalobce vyzvat stavebníka k případné úpravě projektové dokumentace, samozřejmě pokud by v této sporné části nepřistoupil již k zamítnutí žádosti. V tomto směru je třeba připomenout, že vydání částečného rozhodnutí nevyžaduje návrh účastníka a rozhodná je jen povaha věci a účelnost takového rozhodnutí. V tomto případě by přitom zjevně byly splněny obě tyto obecné podmínky, neboť z projektové dokumentace plyne, že povolovaná stavba se týkala dvou zcela nesouvisejících lokalit, části stavby nacházející se v různých lokalitách na sebe stavebně ani funkčně nenavazují. Za daných okolností by bylo hrubě neúčelné, pokud by jen kvůli problému týkajícímu se části stavby lemující nemovité věci žalobce byla

blokována zbývající část stavby na zcela jiném místě. Mohl-li tedy již správní orgán I. stupně o každé z těchto částí stavby specifikovaných v žádosti rozhodnout samostatně částečnými rozhodnutími, tím spíše mohl (stejně jako i žalovaný) o každé z těchto částí stavby (žádosti) rozhodnout odlišně. V takové situaci se zohledněním povahy zjištěné vady, hospodárnosti takového postupu, šetrnosti takového řešení k právům stavebníka a již zmíněné vzájemné nezávislosti dvou dílčích staveb povolených prvostupňovým rozhodnutím proto soud přistoupil pouze k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí. Soud zrušil napadené rozhodnutí pouze v rozsahu, v němž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí v rozsahu části stavby umístěné a povolené na pozemcích p. č. X, X, X, X a X sestávající ze stavebních objektů SO 111 Chodník – směr K. a SO 302 Odvodnění – směr K. (tyto dva stavební objekty jsou vzájemně podmíněny a spolu souvisí). Vůči druhé části stavby, která se nachází v ulici K M., neměl žalobce (a s ohledem na umístění jím vlastněných nemovitých věcí ani nemohl mít) žádné námítky, pro zrušení této části potvrzujícího výroku napadeného rozhodnutí tak soud nemá sebemenší důvod.

39. V rozsahu, v němž soud zrušil napadené rozhodnutí, vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Ve zbývající části soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Třebaže soud zrušil napadené rozhodnutí pouze v části, je třeba mít za to, že žalobce byl procesně úspěšný v celém rozsahu, neboť mu nelze vytýkat, že se petitum domáhal zrušení výroku napadeného rozhodnutí, aniž by předjímal, že je možné napadené rozhodnutí zrušit pouze v části. Žalobce má tedy právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady žalobce spočívají v zaplacených soudních poplatcích ve výši 3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a nákladech na zastoupení advokátem. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Zástupkyně žalobce provedla v souvislosti s tímto řízením tři úkony právní služby ve smyslu § 11 advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky. Odměna za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], výše odměny tak je celkem 9 300 Kč. Vedle odměny přísluší zástupkyni žalobce rovněž náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 900 Kč. Jelikož je zástupkyně žalobce plátní daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů účastníka i náhrada této daně, kterou je jeho zástupkyně povinna odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z částky 10 200 Kč, tedy 2 142 Kč. Náklady žalobce tak celkem činí 16 342 Kč. Náhrada nákladů řízení je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupkyně žalobce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.).
41. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. března 2021

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu